

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

سۆرانى

كردي سوراني

رَسُولُ الْإِسْلَامِ مُحَمَّدٌ ﷺ

پێغه مبه‌رى ئىسلام موحه‌مه‌د صلى الله عليه وسلم

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ
بِرئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رَسُولُ الْإِسْلَامِ مُحَمَّدٌ ﷺ

يُغْنِيهِمْ بِهَرَى نَيْسَلَامٍ مَوْحَاهُ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ
وَسَلَامٌ

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِرِئَاسَةِ الشُّؤْنِ الدِّيْنِيَّةِ بِالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشنده ومیره بان

**پیغهمبه ری ئیسلام موحه مه د - صلی الله علیه
وسلم -**

پوخته یه ک سه باره ت به پیغهمبه ری ئیسلام موحه مه د¹
- صلی الله علیه وسلم- که تیدا ئه مانه باسکراوه: ناوی
وره چه له کی وشوینی له دایکبوون وپه روه رده بوون
وهاوسه رگیری وپه یامه که ی وئو شتانه ی بانگه شه ی بو
کردوو، ونیشانه وئایه ته کانی پیغهمبه رایه تی،
وشه ریه ته که ی وتپروانی بی به ره له لستکارانی (دوژمنانی)
سه باره تی.

1- ناوی وړه چه له کی وئو شاره ی تیدا له دایکبووه وپه روه رده وگه وره بووه

پیغهمبه ری ئیسلام: موحه مه د کوری عبدالله کوری
عبدالمطلب کوری هاشم له نه وه ی ئیسماعیله کوری

¹ وشه کانی (پیغهمبه ر و موحه مه د) پیکه وه له برگه کاندای داناره ئه میش
وهکو رمچا وکردنیک بو وهرگیزان، بویه هیوام وایه تیبینی ئه مه
بکریت.

ئىپراھىم -عليه السلام-. پيغەمبەرى خودا ئىپراھىم -عليه السلام- له شامەوہ هات بۆ مەككە، وھاجەرەى خىزانى وئىسماعىلى كورى له گەلدا بوو، وئىسماعىل -عليه السلام- مندائىكى ساوا بوو، بە فەرمانى خواى گەرە هەردوويانى له مەككەدا نىشتەجى کرد، وکاتىک ئىسماعىل -عليه السلام- بوو بە گەنج؛ پيغەمبەر ئىپراھىم -عليه السلام- گەرەپاىەوہ بۆ مەككە، وخواى وئىسماعىلى كورى كەعبەيان -مالى خودايان- دروستکرد، وخەلکى نىشتەجىبوو له دەوروپشتى مالى خودا و زۆر بوون، ومەككە بوو بە شوئىنى مەبەست بۆ ئەوانەى دەيانەوئىت پەرورەدگارى هەموو بوونەوەرەکان بپەرستن، وبۆ ئەوانەى دەيانەوئىت حەجى مالى خودا بکەن، وخەلکى بەردەوام بوون لەسەر تەوحىد (يەك خودا پەرستى) لەسەر ئاينى ئىپراھىم -عليه السلام- هەتا چەند سەدەپەك. پاش ئەوہ لادان وتاوانەکان سەريان هەلدا له دوورگەى عەرەبىدا هەرەكو شوئىنەکانى تری سەر زەوى وتاوانەکانى سەردەمى بت پەرستى وجاهىلىيەت تىياندا تەشەنەى کرد وەكو: بت پەرستى، وكوشتنى كچان، وستەمکردن له ئافرەتان، وشاھىدى دانى درۆ، وئارەق (مەى) خواردنەوہ، وئەنجامدانى تاوان وخراپەكارىيە قىزەوہنەکان، وخواردنى مالى هەتيو وخواردنى رىبا (سوو). لەم شوئىنەدا ولەم ژىنەگەپەدا پيغەمبەرى ئىسلام موحمەدى كورى عبدالله

له نهوهی ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم -عليهم السلام- له دایکبوو، له ساڵی ٥٧١هـ، پێش له دایکبوونی باوکی کۆچی دواپێ کرد، وله ته مه نی شه ش ساڵیدا دایکی کۆچی دواپێ کرد، ومامی ئه بو تالیب به خێوی کرد و په روه رده ی کرد، وبه هه تیوی وهه ژاری گه وه بوو، وبه کاری دهستی خۆی خواردن و بژێوی ژیا نی په یدا ده کرد.

2- هاوسه رگیریه کی پیرۆز له گه ل ئافره ته تیکی پرخیری خانه دانی گه وه

وکاتیک ته مه نی گه یشته بیست و پێنج ساڵی هاوسه رگیری له گه ل ئافره ته تیکی به رپژی شاری مه ککه کرد به ناوی خه دیجه ی کچی خوه ild -په زای خوای لیبیت-، وچوار کچ و دوو کوری له خه دیجه بوو، کورپه کان له ته مه نی مندالیدا مردن، ومامه له ی له گه ل خه زانه که ی ومنداله کانی له ئه و په ری نه رم و نیا نی وخۆشه و یستیدا بوو، بۆیه خه دیجه زۆر خۆشی ده و یست، و ئه ویش به هه مان شێوه خه دیجه ی خۆشه و یست، و ته نانه ت پاش مردنی خه دیجه هه ر له بیر نه کرد، و ئاژه لی ده کرد به قوریا نی وگۆشته که ی ده به خشی به هاو رپکا نی خه دیجه -په زای خوای لیبیت- ئه میش وه کو چاکه کارییه ک به رامبه ری وبۆ رپژلێنا نی وبۆ پاراستنی خۆشه و یستی.

3- ده‌ستپیکردنی وه‌حی (سروش)

پیغه‌مبهر موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- له‌سه‌ر
په‌وشتیکی مه‌زن بوو له‌و کاته‌وه‌ی خودا دروستی کردووه،
وگه‌له‌که‌ی به (الصادق‌الأمین) واته: (راستگۆی ده‌ستپاک)
ناویان ده‌برد، وله‌کاره مه‌زنه‌کاندا به‌شداریان ده‌بوو، ورپی له
تاوانه‌کانی سه‌رده‌می بت په‌رستی وجاهیلیه‌تی خه‌لکی مه‌ککه
بوو وه‌ه‌رگیز له‌م تاوانانه‌دا به‌شداری نه‌ده‌کرد.

وکاتی‌ک ته‌مه‌نی گه‌یشته چل ساڵ له مه‌ککه‌دا؛ خوای
گه‌وره هه‌لی‌ئێژارد بۆ ئه‌وه‌ی ببیت به پیغه‌مبهر، بۆیه جبریل -
علیه السلام- (که فریشته‌یه‌کی تایبه‌ته به هینانی وه‌حی -
سروش- بۆ پیغه‌مبهران) هات بۆ لای وسه‌ره‌تا‌کانی یه‌که‌م
سوره‌تی قورئانی پیرۆزی بۆ هینایه‌ خواره‌وه، که خوای گه‌وره
ده‌فه‌رمویت:

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
عَلَقٍ ﴿٢﴾ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ
الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾﴾

واته: {{ئهی پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم-} بخوینیه

به ناوی پهروه ردگارته وه که هه موو شتیکی دروست
کردووه (۱)

مرؤفی دروست کردوه له خوینیکی به ستوو (۲)
بخوینه، پهروه ردگاری تۆ (له هه موو کهس)
به خشنده تره (۳)

ئه وهی که (مرؤفی) فیڤی (نووسین) کردووه به
قه له م (۴)

مرؤفی شارهزا کردووه به و شتانهی که نه یده زانی (۵) {
[سورتهی العلق: ۱-۵]، هات بۆ لای خه دیجهی خیزانی -
په زای خوای لیبت- و دلی دهله رزا، و پرووداوه کهی بۆی
باسکرد؛ و خه دیجه دُنیا و ئارامی کرده وه، و بردی بۆ لای
کوری مامیکی به ناوی وه رهقهی کوری نه وفه ل - که پیشتر
بوو به نه سرانی و ته ورات و ئینجیلی خویندبووه وه؛
خه دیجهی پیی ووت: ئهی کوری مام، گوئیگره بزانه کوری
براکهت چی ده ئیت: وه رهقه به پیغه مبه ری ووت - صلی الله
علیه وسلم: ئهی کوری براکه م چیت بینی؟ پیغه مبه ر - صلی
الله علیه وسلم - ئهو پرووداوهی به سه ریدا پرویدا بۆی
باسکرد، وه رهقه پیی ووت: (ئه وه جبريله که خودا دایبه زاند
بۆ سه ر موسا، خۆرگایه گه نج ده بووم، خۆرگایه زیندوو
ده بووم له و کاتهی که قه ومه کهت تۆ ده رده کهن، پیغه مبه ری

خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- فہرمووی: «ٹایا ئہوان من دہردہ کەن -لە مە ککە-؟»، ووتی: بە ئی، ھەریاویک وە کو تو ئەم پە یامە ی ھینا بیت؛ ئەوا دژایە تی کراوە، ئە گەر بگەم بە رۆژە کانت بە ئەو پەری ھیزەوہ سەرت دەخەم¹

ولە مە ککە دا بەردەوام قورئانی پیرۆز بۆ پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- دادە بەزی، کە جبریل -علیہ السلام- دە یھینایە خوارەوہ لە لایەن پەرەردگارەوہ، و ھەر و ھا جبریل وردە کاری پە یامە کەشی بۆ دە ھینا.

و بەردەوام بوو لە بانگەشە کردنی گە لە کە ی بۆ ئایینی ئیسلام، بە لām ئەوان بە رامبەری وەستان و دژایە تیان کرد، و ئەو ھیان خستە پیشی بە رامبەر بە وەستان لەم بانگەوازی و پایەمە: مāl و موئک و سامانی زۆری پیبەخشن، بە لām پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- ھەموو ئەمانە ی رەت کردەوہ، و ئەو ھیان پیی ووت ھەر وە کو چۆن بیباو ھەران بە پیغەمبە رانی پیشوویان ووت: ساحیرە، درۆزنە، و بانگەوازە کە یان لە سەر تەنگ کردەوہ، و ھیرشیان کردە سەر لاشە ی پیرۆزی و شوئیکە و تووانیان چە و ساندەوہ. و پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- بەردەوام لە بانگەوازی کردن بۆ لای خوا ی گەورە لە مە ککە، ولە وەرزی حەج و وەرزی بازارە

¹ متفق عليه، صحيح البخاري: (2)، وصحيح مسلم: (152).

عه ره بیه کاندای به خه لکی ده گه یشته و بانگه وازیانی ده کرد بو
 ئایینی ئیسلام، ومه بهستی دونیا وده سه لات نه بوو، وبه
 شمشیر خه لکی نه ترساند، ونه ده سه لادار ونه پادشا بوو،
 وبه رهنگار بوونه وهی راگه یاند له سه ره تایی بانگه وازییه کهیدا
 ئه ویش ئه وه بوو که ئه گهر ده توانن با کتیبیک بهینن وه کو
 قورئانی پیرۆز، وبه رده وام بوو له به رهنگار بوونه وهی
 به ره نه ئستکارانی به به لگه کانی قورئان، بویه خه لکانیک
 باوه ریان پیی هینا وبوون به هاوه لی - ره زای خویان لیبت -.

وله مه ککه دا خوی گه وره ریزی لینا ئه ویش به شه وره وی
 (ئیسراء) به رهو (بیت المقدس) له شام، وپاشان به رز بووه وه
 به رهو ئاسمان (المعراج)، وزانراوه که خودا پیغه مبه ر ئیلیاس
 ومه سیحی (عیسای) به رز کرده وه به رهو ئاسمان - علیهما
 السلام -، وئه میش له لای مسوئلمانان ونه سرانیه کان
 باسکراوه. وپیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - له لایه ن خوی
 گه وره وه فه رمانی نوێژکردنی پیکرا له ئاسماندا، وئه ویش ئه م
 نوێژهیه که مسوئلمانان ئه نجامی ده دهن پینج جار له رۆژ
 وشه ویکدا، وهه روه ها له مه ککه دا نیشانه وموعیزه یه کی
 مه زنی تر روویدا که ئه ویش بریتی بوو له له ت بوونی مانگ
 هه تاوه کو موشریکه کانیش بینان.

وکافره کانی قوره یش هه موو هوکارێکیان به کارهینا بو

ئەوھى رېڭرى لېبىكەن: ئەمىش بۆ ئەوھى خەلكى لە بانگەوازەكەى دوور بىكەوئىتەوھ، وزۆر زىدەپەويان كىرد لە داواكردى بەلگە ونىشانە وئايەتەكان سەبارەت بە راستگوئى پىغەمبەرايەتى، وداواى پىشتىوانيان لە جولهكەكان كىرد بۆ ئەوھى بەلگەيان پىبدەن كە بتوانن بەھۆيانەوھ گفتوگوئى پىبىكەن (موجادەلەى پىبىكەن) وبۆ ئەوھى رېڭرى بىكەن خەلكى شوئى بىكەوئىت.

وكاتىك ئازار وئەشكەنجەدانى كافىرەكان زىادى كىرد بەرامبەر مسوئلمانان؛ پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - ئىزنى دا بە كوچكردى ھەندىك لە مسوئلمان بەرھو حەبەشە، وپىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - پىيانى فەرموو: پادشاھەكى دادپەرورەى تىدايە كە كەس لە لای ئەو ستمى لىناكرىت، وپادشاھەكى گاوپ (نەسرانى) بوو، و دوو كوۆمەل لە مسوئلمانان كوچيان كىرد بەرھو حەبەشە، وكاتىك گەيشتن بە حەبەشە باسى ئاينى ئىسلاميان كىرد بۆ پادشا نەجاشىھە كە بەو شىوھى پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - پىي ھاتووھ؛ وپادشاكە مسوئلمان بوو، و ووتى: واللہ ئەمە وئەوھى موسا - عليه السلام - ھىناوئەتى لە ھەمان تاقەوھ ھاتوون، وقەومەكەى بەردەوام بوون لە ئازاردانى ھاوئلانى.

ولەوانەى باوھريان پىھىنا لەو وەرزەدا چەند كەسىك بوو

که له مه‌دینه‌وه هاتبوون و به‌یعت و به‌یمانان پ‌یدا له‌سه‌ر
 ئاینی ئیسلام وله‌سه‌ر سه‌رخستی ئه‌گه‌ر کۆچ بکات به‌ره‌و
 مه‌دینه، وله‌و کاته‌دا شاری مه‌دینه ناوی (یه‌سریب: یث‌رب)
 بوو، وفه‌رماندرا به‌ ئه‌وانه‌یان له‌ مه‌ککه‌دا ماون کۆچ بکه‌ن
 به‌ره‌و مه‌دینه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-، بۆیه
 کۆچیان کرد و ئاینی ئیسلام ب‌لاو بووه‌وه له‌ مه‌دینه‌دا، و ئاینی
 ئیسلام چوو ه‌موو مائ‌یکی ئه‌و شاره‌.

پاش ئه‌وه‌ی بانگه‌وازی پ‌یغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-
 بۆ لای خ‌وای گه‌وره له‌ مه‌ککه‌دا سیازده سالی خ‌ایاند، خ‌وای
 گه‌وره ئیزنی پ‌یدا که کۆچ بکات به‌ره‌و مه‌دینه؛ بۆیه پ‌یغه‌مبه‌ر
 -صلی الله علیه وسلم- کۆچی کرد، وله بانگه‌وازی کردن بۆ
 لای خ‌وای گه‌وره به‌رده‌وام بوو، و دابه‌زینی به‌شه‌کانی تری
 شه‌ریعه‌تی ئیسلام به‌رده‌وام بوو، و ده‌ستی کرد به‌ ناردنی
 ن‌یردراوه‌کانی به‌ په‌یامه‌وه بۆ لای سه‌رۆک ه‌وز وعه‌شیره‌ت
 و پادشاکان بۆ ئه‌وه‌ی بانگه‌وازییان بکه‌ن بۆ مس‌وڵمان بوون،
 وله‌وانه‌ش که ن‌یردراوی بۆ لایان نارد: پادشای رۆمه‌کان،
 و پادشای فارسه‌کان، و پادشای میسر.

وله مه‌دینه ره‌ووداوی خ‌ۆرگی‌ران ره‌ویدا بۆیه خه‌لکی
 ترسان، ور‌یکه‌وت وابوو ئه‌و رۆژه رۆژی کۆچی دواپی
 ئ‌یبراهیمی کوری پ‌یغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- بوو،

وخەلکی ووتیان: خۆر گیرا بەهۆی مردنی ئیبراھیمەو، بەلام
پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووی:

(إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَكْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، وَلَا لِحَيَاتِهِ،
وَلَكِنَّهُمَا مِنْ آيَاتِ اللَّهِ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِمَا عِبَادَهُ).

واتە: (خۆرگیران ومانگ گیران بەهۆی لەدایکبوون یان
مردنی هیچ کەسێکەو، روونادەن، بەلکو ئەوانە لە نیشانە
وئایەت و بەلگەکانی خودان، کە بەهۆیانەو بەندەکانی
دەترسێنێت)،^۱ ئەگەر پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم-
درۆزن بووایە ئەوا بە پەلە دەبوو لە ترساندنی خەلکی لەوێ
کە بە درۆی بخەنەو و دەییوت: ئەو خۆر بەهۆی مردنی
کۆرە کەمەو، گیراوە ئەو چی سەبارەت بە ئەو کەسە کە
من بە درۆ دەخاتەو.

وپیغەمبەر موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- خوای
گەورە بە کەمال و ئەو پەری پەشت جوانی وەسفی کردووە لە
قورئانی پیرۆزدا کە دەفەرمویت:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝٤﴾

واتە: (و بە راستی تۆ لەسەر پەشت و ئاکار و خوویەکی
ئێجگار بەرز و گەورەیت) [سورەتی القلم: ٤]، سێفەتەکانی

¹ (صحیح مسلم: 901)

هه موو ره وشتتیکي جوان بوو وه کو راستگویی و دلسۆزی و نازایه تی و دادپهروه ری و وه فاداری ته ناتهت به رامبه ر به ره له سستا کارانیش، و ریزلینان و به خشنده پی و به خشی نی به هه ژاران و که م ده رامه تان و بیوه ژن و خاوه ن پیداو یسته کان به لاهه خو شه ویست بوو، و سوور بوو له سه ر هیدایه تدانی خه لکی، و به زه پی و ره حم هاتنه وه به خه لکی، و ساده پی - تواضع ی به رامبه ریان و خو به گه وره نه زانین؛ هه تا وه کو پیاوئیکي نه ناسرا و ده هات و به دوا ی پیغه مبه ر - صلی الله علیه و سلم - ده گه را و پرسیاری له ها وه لان ده کرد - ره زای خویان لیبت - سه باره تی وله کاتیکدا ئه ویش له نیوانیاندا بوو و نه یده ناسیه وه، بۆیه ده یووت: کام له ئیوه موحه مه ده؟

و ژیان نامه و سیره تی پیغه مبه ر - صلی الله علیه و سلم - نیشانه و به لگه یه که له سه ر جوانی و که مال و به خشنده پی مامه له کردنی له گه ل هه موودا: دۆست و دژمن، و نزیک و دوور، و گه وره و بچووک، و پیاو و ئافره ت، و ئاژهل و بالنده .

و کاتیک خوا ی گه وره ئاینه که ی ته وا و و کامل کرد، و پیغه مبه ر - صلی الله علیه و سلم - په یامی خودای به ئه و په ری کاملیه وه گه یاند، له ته مه نی شه ست و سی سالیدا کوچی دوا پی کرد، چل سال له ته مه ن پیش پیغه مبه رایه تی، و بیست و سی سال له ته مه ن وه کو پیغه مبه ر. و پیغه مبه ر -

صلی اللہ علیہ وسلم- له شاری مه دینه له گۆر دانرا، وهیچ مال و سامان و میراتیکی له پاش خۆیه وه جینه هیشت، جگه له هیستریکی سپی نه بیته، وزه وییه ک که به خشی به ریبواران وه کو خیر.¹

ژماره ی ئهوانه ی که مسوڵمان بوون و باوهریان به په یامه که ی هیئا وشوینی که وتن خه لکیکی زۆر بوون، وله حه جی مالئاواییدا زیاتر له سه د هه زار هاوه لی له گه لدا بوو، که پیش سی مانگ له کوچی دواپی ئه نجامیدا، وله وهیه ئه میش له نهیانی پاراستنی ئاینه که ی و بلا و بوونه وه ی بیته، و هاوه لانی که له سه ر بنچینه وره وشته کانی ئاینی ئیسلام په روه رده یانی کرد باشتترین مروف بوون له روانگهی دادپه روه ری وزوهد و وه ره ع و وه فاداری و خۆبه خشین بۆ خزمه تکردنی ئه م ئاینه مه زنه ی که باوهریان پیهیئا.

وباشترینی نیو هاوه لان - په زای خویان لی بیته- له روانگهی ئیمان و کرده وه و به راستدانان و به خشین و ئازایه تی و به خشنده یی ئه مانه بوون: ئه بوبه کری سدیق، عومه ری کوری خه تاب، عوسمانی کوری عه فان، عه لی کوری ئه بی تائب - په زای خویان لی بیته-، و ئه م هاوه له به ریزانه له وه که سانه بوون که له سه ره تای بانگه وازه کهیدا باوهریان پیی

¹ صحیح البخاری (4461) 15/6.

هینا وئەمانیش لە دوای ئەو بوون بە جینشین -خەلیفە-،
 و بوون بە ھەلگری ئالای ئاین لە پاش کۆچی دوایی پیغەمبەر
 -صلی اللہ علیہ وسلم-، وھیچ تایبەتمەندییەکی
 پیغەمبەرایەتیان نەبوو و پارێزراو -مەعصوم- نەبوون لە
 گوناھکردن، و پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- ھیچ
 تایبەتمەندییەکی سەبارەتیان باس نەکرد جیا لە ھاوہلانی تر،
 مەگەر ئەو نەبێت کە ئەمان لە نیو ئەو دە ھاوہلە و چەند
 ھاوہلێکی ترن کە مۆژدەیی بەھەشتیان پێدراو.

خوای گەورە ئەو کتیبەیی پاراست کە ئەو هینای (قورئان)
 و ھەروەھا سونەت و ژياننامە (سیرەت) و فەرموودەکانی
 و کردەووەکانی پارێزراون بەو زمانەیی کە قسەیی پێکردووە،
 و ھیچ ژياننامەییەکی (سیرەتییکی) لە میژوودا نەپارێزراو و ھەکو
 پاراستنی سیرەتی پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم-، بەلکو
 ھەمووی پارێزراو و تۆمارکراو تەنانەت چۆنیەتی خواردن
 و خواردنەو و خەوتن و پیکەنینیشی؟ چۆن مامەلە لە گەل
 خێزانە کە دەکات ئەگەر بچیتە مائەوہ؟ ھەموو حالەتەکانی
 و ژياننامەیی نووسراونەتەو و تۆمارکراون لە سیرەتدا، ئەو
 مەرفئییکی پیغەمبەر بوو و ھیچ لە تایبەتمەندییەکانی
 پەرورەدگاری نەبوو، و ناتوانیت و دەسەلاتی ئەو نییە ھیچ
 سوودیەک بە خۆی بگەیهنێت یان زیانیەک لەسەر خۆی

لابدات به بئ ویستی خودا؛ چونکه هه‌موو شتیک له ژیر ویست وده‌سه‌لاتی خودایه.

4- په‌یامه‌که‌ی

خوای گه‌وره موحه‌م‌دی نارد -صلی الله علیه وسلم- پاش ئه‌وه‌ی شیرک وکوفر ونه‌زانین به‌سه‌ر زه‌ویدا ته‌شه‌نه‌ی کردبوو، وله‌ سه‌ر زه‌ویدا هیچ که‌س‌یک نه‌بوو که خودا به‌ ته‌ن‌ها به‌پرستیت به‌ بئ بریاردانی شه‌ریک وهاوبه‌ش له‌ په‌رستنیدا مه‌گه‌ر ژماره‌یه‌کی که‌م نه‌بیت له‌ ئه‌ه‌لی کتیب (جوله‌که‌ وگا‌وره‌کان)، بۆیه خودا پی‌غه‌م‌به‌ر موحه‌م‌دی نارد -صلی الله علیه وسلم- وه‌کو‌کو‌تا په‌یام‌به‌ر، خوای گه‌وره به‌ هیدایه‌ت وئاینی هه‌ق وراستی ناردی بۆ هه‌موو خه‌ل‌کی بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ری‌بخات به‌سه‌ر هه‌موو ئاینه‌کانی تردا، وبۆ ئه‌وه‌ی خه‌ل‌کی ده‌ربه‌ی‌نیت له‌ تاریکایی بت په‌رستی وکوفر ونه‌زانین بۆ نور وهیدایه‌تی ته‌و‌حید (یه‌ک خودا په‌رستی) وئیمان (با‌وه‌ر)، وپه‌یامه‌که‌ی ته‌وا‌و‌کاری په‌یامی پی‌غه‌م‌به‌رانی پیش‌ووه -علیهم السلام-.

وپي‌غه‌م‌به‌ر -صلی الله علیه وسلم- بانگه‌وازی بۆ هه‌مان شت کرد که پی‌غه‌م‌به‌رانی پیش‌وو بانگه‌وازیان بۆ کرد: نوح وئیراهیم وموسا وسوله‌یمان وداود وعیسا وئه‌وانی تر - علیهم الصلاة والسلام-؛ که بریتی بوو له بانگه‌وازی کردن بۆ

باوه‌ره‌ینان به‌وه‌ی که خودا (الله) په‌روه‌ردگاری هه‌موو
 بوونه‌وه‌ره‌کانه ته‌نها ئه‌و خو‌لقینه‌ره وروژیده‌ره
 و بوونه‌وه‌ره‌کان زیندوو ده‌کات و ده‌یانمرینیت و پاشا
 و خاوه‌نداری هه‌موو شتی‌که، و ئه‌و کاروباری بوونه‌وه‌ره‌کان
 به‌رپوه‌ ده‌بات، و ئه‌و به‌ ره‌ئفه‌ته و میهره‌بانه به‌رامبه‌ر
 بوونه‌وه‌ره‌کان، و خودا خو‌لقینه‌ری هه‌موو شتی‌که له
 گه‌ردووندا ئه‌و شتانه‌ی ده‌یان‌بینین و ئه‌وانه‌ش که نایان‌بینین،
 وه‌هرکه‌سیک یان شتی‌ک جگه‌ له خودا دروستکرای‌که
 (مه‌خلوقی‌که) له دروستکراوه‌کانی خ‌وای گه‌وره.

هه‌روه‌ها بانگه‌وازی کرد بو‌ په‌رستی خودا و وازه‌ینان له
 په‌رستی جگه‌ له ئه‌و زاته‌ مه‌زنه، و به‌ ئه‌وپه‌ری جوانی و کاملی
 پرونی کرده‌وه که خودا تاکه‌ له په‌رستندا وله‌ مو‌لک
 و خاوه‌نداری و خو‌لقاندن و به‌رپوه‌بردنی گه‌ردوون
 و بوونه‌وه‌ردا، و پرونی کرده‌وه که خودا نه‌ مندالی هه‌بووه‌ و نه
 له‌دایک‌بووه، و هیچ هاوتا و هاوشیویه‌کی نییه‌ - سب‌حانه
 و تعالی-، و تیکه‌ل و به‌رجه‌سته‌ نابیت له‌ گه‌ل هیچ یه‌کی‌ک له
 بوونه‌وه‌ر و دروستکراوه‌کانیدا.

و بانگه‌وازی کردووه بو‌ باوه‌ره‌ینان به‌و کتیبانه‌ی له‌ لایه‌ن
 خوداوه‌ نێ‌ردراون وه‌کو په‌ره‌کانی ئی‌براهیم (صحف‌ ابراهیم)
 و په‌ره‌کانی موسا (صحف‌ موسا) و زه‌بور و ته‌ورات و ئینجیل،

وههروهه ها بانگهوازی کردووه بۆ باوه رههینان به هه موو
پهغه مبه ران -عليهم السلام-، و بانگه شهی بۆ ئهم بیرو باوه ره
کردووه: هه رکه سییک کافر بیئت به پهغه مبه رییک و به درۆی
بخاته وه وه کو ئه وایه کافر بوو بیئت به هه موو پهغه مبه ران
وهه موو یانی به درۆزن دانا بیئت.

وموژدهی په‌حمه‌ت ومیهره‌بانی خودای به هه‌موو خه‌لکی
دا، وخودا ئه‌و زاته‌یه که هه‌موو پٚویسته‌کانیان
پٚده‌به‌خشیت له دونیادا، وخودا په‌روه‌ردگارٚکی به په‌حم
وبه‌زه‌ییه، وته‌نها ئه‌و زاته لیپرسینه‌وه له به‌نده‌کان ده‌کات
کاتیک له گۆره‌کانیان زیندووین ده‌کاته‌وه له رۆژی قیامه‌تدا،
وئه‌و پاداشتی ئیمانداران ده‌داته‌وه له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی کرده‌وه
چاکه‌کان وچاکه به ده‌ئه‌وه‌نده‌یه وزیر هه‌تا خودا بیه‌ویت،
وخراپه ته‌نها وه‌کو خۆی ده‌نووسریت، وله به‌هه‌شتدا
نیعه‌تیکي به‌رده‌وامیان ونه‌ب‌راوه‌یان هه‌یه، وئه‌وه‌ی کافر
ویب‌اوه‌ر بیت وکرده‌وه خراپه‌کان ئه‌نجامدات ئه‌وا سزاکه‌ی
له دونیا وقیامه‌تدا وه‌رده‌گرت.

وپیځه مېهر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- له
په یامه کېدا بانگه وازی نه کړد بؤ به شکوډانان ومه زندانانی
هۆزه کې وشاره کې ونه فسی پیروزی خوۍ، به لکو له
قورثانی پیروژدا ناوی هه ندیک له پیځه مېهران زیاتر له ناوی

ئەو ھاتووہ وەکو ئیبراھیم وموسا وعیسا ونوح -علیھم السلام-، وناوی دایکی وخیزانەکانی لە قورئانی پیرۆزدا باسنەکراوہ، بەلام لە قورئانی پیرۆزدا باسی دایکی موساکراوہ زیاتر لە یەک جار، وناوی مەریەم -علیھا السلام- زیاتر لە سی وپنج جار باسکراوہ لە قورئانی پیرۆزدا.

وپیغەمبەر موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- پارێزراوہ (مەعصومە) لە ھەموو شتێک کە پیچەوانە ی شەریعەت وئەقڵ وفیترەت وڕەوشتی جوان بێت؛ چونکە پیغەمبەرەکان -علیھم السلام- پارێزراوان سەبارەت بە گەیاندنی پەیامەکان لە لایەن خوداوہ، وپێیان سپێردراوہ کە فەرمانەکانی خودا بگەیەنن بە بەندەکانی، وپیغەمبەرەکان -علیھم السلام- ھیچ تاییبەتمەندی وسیفەتێکی پەرورەدگاریتی یان خودایەتیان (ئولوھییەتیان) نییە؛ بەلکو ئەوان مرووفن وەکو ھەموو مرووفەکانی تر تەنھا جیاوازییان ئەوہیە کە پیغەمبەری خودان و وەحیان (سروشیان) بو دیت لە لایەن خودا، ونا بێت بپەرسترتن وبکرتن بە ھاوبەش وشەریکی خودا لە پەرستنیدا. ولە مەزنترین شاھیدی دەرەکان لەسەر ئەوہی کە پەیامەکە ی پیغەمبەر موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- وەحی وسروشە لە لایەن خوداوہ ئەوہیە کە ھەتا ئەمرۆ بوونی ھەییە بە ھەمان ئەو شیوہیە کە لە ژیانیدا پەیرەوی دەکرد،

وزیتر له یه ک ملیار مسولمان شوینی ده که ون، و واجبه شه رعیه کان جیبه جی ده که ون وه کو نوژ وروژوو وزه کات وحه ج وجگه له ئه مانه به بی هیچ گورانکاریه ک وده ستکاریه ک له چونیته ئه نجامدانی په رسته کاند.

5- به لگه ونیشانه ونایه ته کانی پیغه مبه ر ایه تی

خوای گه وره پشتیوانی له پیغه مبه ران کرد به و ئایه ت وموعجیزانه ی که به لگه ن له سهر پیغه مبه ر ایه تیان، وهه وره ها ئه و نیشانه وبه لگانه یان پیده به خشیت که پروون وئاشکران وشاهییدن له سهر راستی په یامه که یان، وهه موو پیغه مبه ریگ خوای گه وره ئه وهنده ئایه ت ونیشانه وموعجیزه ی پیبه خشیوو که به سه بو ئه وهی مروف باوه ری پیبه یین، ومه زنترین ئایه ت وموعجیزه که خوای گه وره به پیغه مبه رانی به خشی بیت ئایه ت وموعجیزه کانی پیغه مبه رمانه موحه مه د -صلی الله علیه وسلم-، خوای گه وره قورئانی پروزی پیبه خشی، وئهم نیشانه وموعجیزه یه هه تاوه کو پروزی قیامه ت ده مینیتته وه، وهه وره ها خوای گه وره ئایه ت وموعجیزه ی زوری تری پیبه خشی، وموعجیزه کانی پیغه مبه ر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- زورن، له وانه ش:

ئیسرا ومیعراج (شه وروه ی وبه رزبوننه وه به ره و ئاسمان)،

ولهت بوونی مانگ، وبارینی باران چهند جارێک پاش ئه‌وه‌ی
نزای کرد که خودا باران ببارینیت پاش ئه‌وه‌ی خه‌لکی تووشی
وشکه‌سالی بوون.

وزۆربوون و به‌ره‌که‌تدار بوونی خواردن وئاوێکی کهم
ئه‌میش ده‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی خه‌لکی زۆر لێ بخۆن یان
بخۆنه‌وه.

وهه‌موو ئه‌و هه‌والانه‌ی که باسیکردوو ه‌سه‌بارت به
شته نه‌زانراوه‌کان (غه‌یبیا ته‌کان) هیچ که‌سیک به‌م
ورده‌کارییه ئه‌و پرووداوانه‌ی باس نه‌کردوو، وه‌کو هه‌والدانی
سه‌بارت به چیرۆکی پیغه‌مبه‌ران له‌گه‌ڵ قه‌ومه‌کانیان،
وچیرۆکی یارانی ئه‌شکه‌وت (أصحاب الکهف) وجگه له
ئه‌مانه.

هه‌والدانی سه‌بارت به پرووداوه نه‌زانراو وشاراوه‌کانی
داهاتوو (غه‌یبیا ته‌کان)؛ ئه‌میش به‌هۆی ئه‌وه‌ی خودا به
وه‌حی پێی راگه‌یاندوو، وه‌کو هه‌والدانی به‌ده‌رچوونی ئاگرێکی
له‌ خاکی حیجازوهه وئهم پرووداوه‌ روویدا و خه‌لکی شام بینیان،
وهه‌روه‌ها به‌رزکردنه‌وه‌ی با‌له‌خانه‌کان له‌ لایه‌ن که‌سانیکی
دیاریکراوه.

یارمه‌تی وپشتیوانیکردنی له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌ وپاراستنی
له‌ زیانی خه‌لکی.

وئەو پەیمانانەى بە ھاوہلانى فەرموو ھاتە دى، وەكو:
(لَتُفْتَحَنَّ عَلَيْكُم فَارِسُ وَالرُّومُ، وَلَتُنْفَقَنَّ كُنُوزُهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ).

واتە: (فارس وروم فەتەح دەكەن -پرژگار دەكەن-،
 وخەزىنەكانیان (ئالتون وزیو وسامانەكانیان) لە پیناو
 خوای گەورە دەبەخشن وخەرجی دەكەن).

خودا یارمەتیدا ئەویش بە ناردنی فریشتەكان بۆ ئەوێ
 پشتیوانی بن.

وموژدەى پێغەمبەران -عليهم الصلاة والسلام- بۆ
 قەومەكانیان سەبارەت بە پێغەمبەرایەتى موحەمەد -صلی
 اللہ علیہ وسلم-، ولەو پێغەمبەرانەش كە موژدەیان بە ھاتنى
 داوہ: موسا وداود وسولەیمان وعیسا وجگە لە ئەمان لە
 پێغەمبەرانى نەوہى ئیسرائیل -عليهم السلام-.

وبە بەلگە ئەقلیەكان ونمونە باسكراوہكان، كە ئەقلی

1 ھەروەكو خوای گەورە دەفەرمویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ
 فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا
 لَهُ ۚ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ الطَّالِبُ
 وَالْمَطْلُوبُ) [سورة الحج:73] واتە: (ئەى خەلكینە، نمونەىەك
 ھێنراوئەوہ جا گوێی بۆ بگرن بێگومان ئەوانەى ھاواریان لى دەكەن
 لە جیاتى خودا ھەرگیز ناتوانن مێشێك دروست بكەن ھەرچەند

سهلامهت دانی پېدا دهنیت.

وئهم ئایهت ونیشانه وبه لگه ونمونانه زور وبه ربلاون له
قورئان وسونهت وژياننامه ی (سیره تی) پیغه مبه ر -صلی الله
علیه وسلم-، وبه لگه ونیشانه کانی پیغه مبه رایه تی موحه مه د
-صلی الله علیه وسلم- زیاترن له وهی سنووردار بکرین،
وهه رکه سیک دهیه ویت بینا خوینیت هوه ئه و با سهیری قورئان
وسونهت وکتیبه کانی سیرهت بکات که پرن له هه والی
دلنیاده رویه قینی سه بارهت بهم ئایهت ونیشانه وموعجیزانه.
ئه گهر ئهم نیشانه وموعجیزه مه زنانه پروویان نه دایه ئه و
دوژمنانی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- له کافره کانی
قوره یش وجوله که ونه سرانیه کان که له دورگه ی عه ره بیدا
بوون به هه لیان ده زانی بو ئه وهی به دروی بخه نه وه وخه لکی
لی ئاگادار بکه نه وه چونکه هیچ موعجیزه ونیشانیه کی پی
نییه که بیسه لمینیت پیغه مبه ری خودایه.

وقورئانی پیروژ ئه و کتیبه یه که خودا ناردی بو پیغه مبه ر
موحه مه د -صلی الله علیه وسلم-، وقورئان وتهی
پهروه ردگاری هه موو بوونه وه ره کانه، وخودا رکا به ری هه موو
مرووف وجنوکه کانی کردووه که کتیبیک بهین وه کو قورئان

هه مووشیان بوی کوبینه وه وئهم گهر میشیش شتیکیان لی بفرینیت
ناتوانن لینی بسیننه وه، داواکار وداو الیکراو لاواز وبی دهسه لاتن

يان سورەتيك بهيڻن وه كو سورەتە كانى قورئان، وئەم پکا بەرى
کردنە بەردەوامە هەتاوہ کو ئەمڕۆ، وقورئانی پیرۆز وەلامى زۆر
پرسیارى گرنگ دەداتەوہ که خەلکى سەبارەت بە دۆزینەوہى
وہ لاما کانیان تووشى سەرگەردانى بوون، وقورئانی پیرۆز بە
زمانى عەرەبیە وەتاوہ کو ئەمڕۆش هەر بە ئەو زمانە
پاریزراوہ، وتەنانەت یەک پیتیشى لى کەم نەبووہتەوہ،
وچاکراوہ وבלاوکراوہتەوہ، وکیتیکی مەزنە و دەستەوہستین
کارە، ومەزنترین کتیبە که بۆ خەلکى هاتبیت، و دەبیت مڕۆف
بیخوینیتەوہ یان وەرگیڕاوى ماناکانى بخوینیتەوہ،
وہەرکەسیک بیبەش بیت بە ئیمان و باوہرھینان بە ئەم
کتیبە وخویندەوہى ئەوا بیگومان هەموو خیریکی لە
دەستچووہ، وسونەت وریباز وژیانی (سیرەتى) پیغەمبەر
موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- پارێزراوہ ونەقلکراوہ بە پى
زنجیرەى ک گیرەرەوہى متمانەپیکراو وتۆمارکراون لە
چەندەھا کتیب که بە زمانى عەرەبى نووسراونەتەوہ ئەو
زمانەى کە پیغەمبەر موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم-
قسەى پیکردووہ هەر وەکو ئەوہ وابیت ئیستا لە نیوانمانداى
وقسە دەکات، و وەرگیڕدراوہ بۆ سەر چەندین زمان، وقورئانی
پیرۆز وسونەتى پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- تاکە
سەرچاوہى ئەحکام وتەشریعاتەکانى (یاسادانەکانى) ئاینى
ئىسلامن.

6- ئەم شەرىعەتەى كە پېغەمبەر موحەمەد -

صلی اللہ علیہ وسلم- پىي ھاتووہ

ئەم شەرىعەتەى كە پېغەمبەر موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- پىي ھاتووہ شەرىعەتى ئىسلامە، كە كۆتە شەرىعەت وپەيامى خودايە، لە بنچىنەدا وەكو شەرىعەتى پېغەمبەرانى پېشووہ ئەگەرچىش ھەندىك لە حوكمەكانى ئەم شەرىعەتە لە چۆنىەتيدا جياوازە.

شەرىعەتى ئىسلام لە ئەوپەرى كاملى وتەواويدايە، وبۆ ھەموو سەردەم وشوئىنىك دەگونجىت، وھۆكارى چاكبوونى دىندارى ودونىاي خەلكىە، وھەموو ئەو پەرستانەى تىدايە كە واجبە لەسەر بەندەكان بۆ پەرورەدگارى ھەموو بوونەوەرەكان ئەنجامى بدن وەكو نوێژ كردن ورۆژوو گرتن، و لەگەڵ پروونكردنەوہى مامەلە دارايىيەكان وئابورىيەكان وكۆمەلایەتەكان وسىاسىيەكان وجەنگىيەكان وژىنگەيىيەكان ؛ ئەوہى دروستە وئەوہى قەدەغەكراوہ وجگە لە ئەمانەش لەو شتانەى كە ژيانى مروفي پىويستى پىي ھەيە بۆ دونيا وبۆ دوارۆژى.

وئەم شەرىعەتە تائىن ودىندارى خەلكى دەپارێژىت وھەرۈەھا نەفس (خوئىن) وناوبانگ (شەرەف) وسامان وئەقل ونەوہكانيان دەپارێژىت، وشەرىعەتى ئىسلام ھەموو

فہزل وچاکہ کاریہ کی تیدایہ، وئاگاداری وھہرہشہ دھکات
 سہبارہت بہ ھہموو بہدپرہوشتی وخراپہ کاریہ ک، وئیسلا م
 بانگہشہ دھکات بو ریزگرتن لہ مروّفہ کان ومامناوہندی
 ودادپہروہری ودلسؤزی وپاکیتی و وردبینی وخوشہویستی،
 وخوشویستی خیر وچاکہ بو خہلکی، وپاراستنی خوینی
 خہلکی، وپاراستنی ئہمن وئاسایشی ولاتہکان، وترساندنی
 خہلکی حہرامکردووہ بہ ناھق، وپیغہمبہر موحمہد -صلی
 اللہ علیہ وسلم- جہنگی بہرپا دھکرد لہ دژی تپہراندنی
 سنوورہکانی خودا وخراپہ کاری وخورافہت وپہرگیری
 ورہبانیہت (دووہ پهریزی لہ خوشیہ حہلالہکانی دونیا بہ
 نیہتی پهرستن) بہ ھہموو شیوہیہ ک.

وپیغہمبہر موحمہد -صلی اللہ علیہ وسلم- پروونی
 کردہوہ کہ خوای گہورہ ریزی لہ ھہموو مروّفہ کان گرتووہ -
 بہ پیاوان وئافرہتانہوہ، وھہموو مافیکی پینان بہخشیووہ،
 ومروّف بہرپرسیارہ سہبارہت بہ بزاردہکانی وکردہوہکانی
 وھہلسوکہوتہکانی، وتہنہا خودی ئہم مروّفہ بہرپرسیارہ
 سہبارہت بہ ھہرشتیک کہ بیٹہ زیان بو نہفسی خوئی یان
 زیان بو خہلکی، وئاینی ئیسلا م پیاو وئافرہتی بہ یہکسان
 داناوہ لہ روانگہی ئیمان وبہرپرسیاریہتی وپاداشت وسرا،
 ولہم شہریعہتہدا گرنگیہ کی تایبہت بہ ئافرہت دراوہ ئہگہر

دایک یان هاوسەر یان خوشک یان کچ بیت.

وئەم شەریعەتە ی که پیغەمبەر موخەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- هیناویەتی هاتووە یەکیک لە ئامانجەکانی بریتیه لە پاراستنی ئەقل و حەرەمکردن و قەدەغەکردنی هەرشتیک ببیتە هۆی تیکچوون و نەمانی ئەقل و هۆش وەکو مە ی خواردنەوہ (خواردنەوہ ی بیھۆشکەرەکان)، ئیسلام ئاینی وەکو رۆشنکەرەوہ ی رێبازی ئەقل ناساندووہ؛ بۆ ئەوہ ی مروف خودا بپەرستیت بە چارپۆشی و زانستەوہ، و شەریعەتی ئیسلام باسی ئەقل و هۆشی بە مەزن داناوہ و بوونی ئەقل و هۆشی بە مەرج داناوہ بۆ واجب بوونی ئەرکە شەریعیەکان (تەکلیفە شەریعیەکان)، و ئەقڵی ئازاد کرد لە کۆت و زنجیری خورافیات و بت پەرستی.

و شەریعەتی ئیسلام زانستی راست بە مەزن دادەنیت، و هانی گەڕانی زانستی دوور لە هەوا و ئارەزوو دەدات، و بانگەشە دەکات بۆ تێروانین و بیرکردنەوہ لە نەفس و دەروون و بوونەوہ ر و گەردوون، و دەرهەنجامە راست و دروستەکانی زانست بە هیچ شیوەیە ک تووشی پیکدادان نابیت لە گەل ئەم پەيامە ی که پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- پێی هاتووہ.

لە شەریعەتی ئیسلامدا هیچ رەگەزیک یان گەلیک

تایبەتمەندی نییە بە سەر ڕەگەز و گەلێکی ترەو، بە لکو
 ھەموو لە پێش حوکمە شەرعییەکاندا یە کسان، و ھەموو
 مەرووفەکان لە بنچینەدا وەک یەکن و فەزلی ھیچ ڕەگەز
 و پێست و گەلێک نییە بە سەر ئەوانی ترەو مەگەر بە پێی
 تەقوادی نەبێت، و پێغەمبەر موحەمەد -صلی اللہ علیہ
 وسلم- باسی ئەوێ کردووە کە ھەموو مندالێک لە سەر
 فیترەت لە دایک دەبێت، و ھیچ مەرووفێک بە گوناھبەری
 لە دایک نابێت یان میراتگری گوناھێ مەرووفێکی تر نییە.

لە شەریعەتی ئیسلامدا خوای گەورە تەو بەی داناو
 ئەمیش بریتییە لە: گەڕانەوێ مەرووف بۆ لای پەرورەدگار و
 وازھێنان لە تاوان و گوناھەکان، و مسوولمان بوون و پەرەو
 کردنی ئاینی ئیسلام ھۆکارە بۆ لێخۆشبوون لە تاوانەکانی
 پێشووتر، و تەو بە کردن ھۆکارە بۆ لێخۆشبوون لە تاوانەکانی
 پێشووتر، و بۆیە پێویست ناکات مەرووف تاوانەکانی لای
 مەرووفێکی تر باس بکات و دانیاں پێدا بنێت، لە ئاینی ئیسلامدا
 پەرەوێندی نیوان مەرووف و خودا پەرەوێندییەکی راستەوخوێ
 و مەرووف پێویستی بە ھیچ کەسێک نییە بۆ ئەوێ بێت
 ناوێند (واستە) لە نیوان ئەو و خودا بۆ ئەوێ خودا لە
 تاوانەکانی خۆش بێت، و ئاینی ئیسلام بەرز کردنەوێ مەرووف
 بۆ ئاستی خودایەتی (ئولوھییەت) قەدەغە دەکات، و نابێت

مرۆڤه‌كان بکړين به خودا وېه‌رستړين وه‌روه‌ها نابيت
بکړينه شه‌ريک وهاوبه‌شي خودا له په‌رستندا يان له
په‌روه‌ردگاريتيدا.

وئهم شه‌ريعه‌ته‌ي که پيغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د -صلي الله
عليه وسلم- هيناويه‌تي هه‌لوه‌شينه‌روه‌ي هه‌موو
شه‌ريعه‌ته‌کاني پيشووه، چونکه شه‌ريعه‌تي ئيسلام کوټا
شه‌ريعه‌ته له لايه‌ن خوداوه هه‌تاوه‌کو روژي قيامه‌ت، وبو
هه‌موو خه‌لکيه؛ بويه هه‌موو شه‌ريعه‌ته‌کاني پيشووي
هه‌لوه‌شانده‌وه ونابيت کرده‌وه‌يان پيېکريټ، هه‌روه‌کو چوڼ
شه‌ريعه‌ته‌کاني پيشوو يه‌کتر يان هه‌لده‌وه‌شانده‌وه، وخودا
پاش ناردني پيغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د -صلي الله عليه وسلم- ته‌نھا
ټاين وشه‌ريعه‌تي ئيسلام قبول ده‌کات، وهه‌رکه‌سيک شويني
ټاينکي تر بکه‌ويټ وپه‌يره‌وي بکات جگه له ټايني ئيسلام نه‌وا
له روژي قيامه‌تدا لي قبول ناکريټ وله دوړاوان ده‌بيت،
وئه‌وه‌ي ده‌يه‌ويټ ورده‌کاريه‌کاني ئهم شه‌ريعه‌ته‌بزانيټ نه‌وا
با به دوايدا بگه‌ريټ له‌و کتيبه‌متمانېه پيکراوانه‌ي که ټايني
ئيسلام ده‌ناسين.

ټامانجي شه‌ريعه‌تي ئيسلام -هه‌روه‌کو ټامانجي هه‌موو
په‌يامه‌کاني تري خودا-؛ بريټيه له‌وه‌ي که مرؤف پله‌وپايه‌ي
به‌رز وبلند بيت نه‌ميش به‌وه‌ي که ته‌نھا په‌روه‌ردگاري هه‌موو

بوونه وه ره کان به دلسۆزیه وه به ټی بریاردانی هیچ
 شه ریک وهاوبه شیک له په رستنیډا، وئایی ئیسلام مروّف
 ئازاد ورزگار ده کات له به ندایه ټی کردن بو مروّفه کان ومادده
 وشتومه ک وخورافیات.

شهریعه ټی ئیسلام بو هه موو شوین وسهرده میک
 ده گونجیت، وهیچ شتیکی ټیدا نییه که دژی به رژه وهندییه
 ته ندروست وبه سووده کان بیت بو مروّف، چونکه له لایه ن
 خوداوه دابه زیندراوه که ده زانیت خه لکی پیوستان به چی
 هه یه، وخه لکی پیوستان به شهریه ټیکی دروست هه یه له
 خودی خویدا، که دژیه کی ټیدا نه بیت، وبو مروّفه کان گونجاو
 بیت، ومروّفه کان دایان نه هینابیت به لکو له لایه ن خوداوه
 دابه زیندرا بیت که خه لکی هیدایه ت وړینموینی بکات بو
 ریگی راست وچاکه کاری، وئه گهر حوکم وبریار ببه نه وه بو
 لای شهریه ت ئه وا حال وگوزهرانیان باش ده بیت وپاریزراو
 ده بن له سته مکردن له یه کتر.

7- ټیروانیی به ره له ستکارانی (دوژمنانی)

سه باره ټی وشاهیدی بو دانیان

بیگومان هه موو پیغه مبه ریک به ره له ستکار ودوژمنی
 هه بووه که دژایه تیان کردووه و له سه ر ریگی
 بانگه وازییه که ی وه ستاون، وړیگر بوون له خه لکی که باوه ری

پېښېنېت، وپېغه مبهري خودا موحه مه د - صلى الله عليه وسلم - دوژمنى زورى هه بوو له کاتي ژيانى وله پاش مردنېشى، وشاهېدى زوريان هه يه له سهرى - له و سهرده مه وله ئېستاشدا - که پېغه مبهره، وئو په يامه ي که پې هاتوو وه کو په يامى پېغه مبه راني پېشووه - عليهم الصلاة والسلام -، وده زانن که له سهر هه ق وراستېيه وئو هوکارانه ي که رېگرن له بهر هه ئستکاران و دوژمناني که باوهرى پېښېنن برېتن له: خوشه ويستى ده سلا ت و پله وپايه يان ترسى کومه لگا وشوېنکه وتوو ان له وهى که لې هه لېگه رېنه وه، يان ترسى له ده ستداني ئو سامانه ي ده ستى ده که وېت به هوى ئو پله وپايه وده سلا ته وه.

سو پاس و ستايش بو خواى په روه ردگارى هه موو جيهانيان.

پپرست

- ۲ پیغهمبه‌ری ئیسلام موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم-..... ۲
- ۱- ناوی وره‌چه‌له‌کی وئه‌و شارهی تئیدا له‌دایکبووه‌ وپه‌روه‌رده‌ وگه‌وره‌ بووه‌..... ۲
- ۲- هاوسه‌رگیریه‌کی پیروژ له‌گه‌ل ئافره‌تییکی پرخی‌ری خانه‌دانی گه‌وره‌..... ۴
- ۳- ده‌ستپیکردنی وه‌جی (سروش)..... ۵
- ۴- په‌یامه‌که‌ی..... ۱۵
- ۵- به‌لگه‌ ونیشانه‌ وئایه‌ته‌کانی پیغهمبه‌رایه‌تی..... ۱۹
- ۶- ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی که‌ پیغهمبه‌ر موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم-..... ۲۴
- ۷- تپروانیی به‌ره‌ه‌لستکارانی (دوژمنانی) سه‌باره‌تی وشاهیدی بۆ دانیان..... ۲۹

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque
and the Prophet's Mosque in languages

